

Llengua borgenca al XVII   Josep Vallverdú

Saludar una publicació nova és sempre un goig i més si es tracta, com en aquest cas, d'un testimoni garriguenc. Ignorem el rumb que ha de prendre, però podem, entre tots, contribuir que les veles la facin anar endavant.

Aquest cop, les primeres rostes aniran per un llibre plenament borgenc, confegit per Roser Ripollès a propòsit de la llengua emprada en els documents de censos del comú de la vila establerts durant el segle XVII, que és el més antic consultable en aquest camp, i que li ha fornit base per a una recerca lingüística, particularment lexicogràfica.

Consevar manuscrits en l'estat original aviat no serà possible: la vida del paper és limitada, i darrerament es precipiten els deterioraments fins al pur esmicolament. Moltes biblioteques i centres culturals han informatitzat els fons documentals, com uns anys enrere es feien microfilms. Per això, del punt de vista físic, és molt interessant que també siguin editats.

Roser Ripollès, investigadora en el camp dels carrers, gremis, cultura i societat de les Borges, ha acudit aquest cop als censos que els veïns o propietaris pagaven al comú, dit Vila i Universitat, (Ajuntament). Els censos ere les contribucions per terra, bestiar, herbes, drets diversos, servituds, etc. A l'autora li interessa estudiar quin tipus de català usaven aquells siscentistes. Estableix cada forma peculiar, destria els usos més freqüents de formes determinades, transcriu tot el document i, en definitiva, com de pas, ens fa recordar partides del terme que han variat i aquelles altres que perduren., i també estableix la llista de veïns, en els quals qui sap quants borgencs d'avui s'identificaran.

---

*Roser Ripollès : la Llengua catalana durant el segle XVII
segons documents de l'Arxiu de l'Ajuntament de les B.Blanques-
Edita. Ajuntament de Les Borges Blanques, 1999*